

नैराश्य *n.* (a निराश् vacuus a spe - निस् + आशा - suff. य) vacuitas a spe. HIT. 32. 17.

नैर्कृत (a निर्कृति, quod nom. pr. esse dicitur, s. म्र) I. subst. m. 1) daemon, malus genius. 2) Nom. pr. Genii, qui plagae ad Africum sitae praeest. AM. II. Adj. *nirriticus*. A. 4. 30.

नैर्कृती *f.* (a praec. adjecto signo *fem.* इ) plaga ad Africum sita.

नैश (f. -शी, a निष् vel निशा s. म्र) nocturnus. UR. 6. 13.

नैषध (a निषध s. म्र) *Nischadhensis*, *Nischadhis* natus,

cognomen Nali.

नैकर्म्य *n.* (a निष्कर्म् actionis expers - वा. ह. e निस् ex et कर्म् actio, opus, *euph.* r. 79. - suff. य) vacuitas ab actione, otium. BH. 3. 4. 18. 49.

नैखुतिक (a निखुत् vacuus ab opere s. इक) operum expers, otiosus. BH. 18. 28.

नैष्ठिक (f. इ, a निष्ठा finis, extremum, s. इक) extremus, ultimus, supremus. BH. 5. 12. RAGH. 8. 25.

नैतुर्य *n.* (a नितुर् s. य) duritia, animus durus. HIT. 25. 8.

नो (e न et उ q. v.) non. HIT. 108. 12. Lass. 41. 15. 77. 2.

Praesertim sequente चेत्. HIT. 18. 18. UP. 76. Lass. 7. 13.

नौ *f.* (fortasse a r. स्ता abjecto स्) navis. H. 1. 3. (Gr. ναῦς; lat. *navis*; anglo-sax. *naca*; germ. vet. *nacho*, mutato o formarum नावम्, नावा etc. in gutturalem, v. gr. comp. §§. 19. 124.; hib. *naoi*, *noi* a lat. *navis* deduci potest.)

नौका *f.* (a praec. s. क in *fem.*) navis. M. 36.

नौबन्धन *n.* (e नौ navis et बन्धन ligatio) nomen Himavantis montis cacuminis. M. 49.

न्यग्रोध *m.* *Ficus indica*. H. 1. 24.

न्यङ्कु *m.* capreae species. DR. 4. 15.

न्यच् (न्यङ्क, नीची, न्यक्, r. मञ्च् praef. नि; v. gr. 196.) brevis, humilis, vilis; v. नीच.

न्याय *m.* (r. इ ire, praef. नि s. म्र - नि + इ + म्र) decentia, convenientia, decorum, apta ratio. N. 12. 69. AVY.

न्याय्य (a praec. s. य) conveniens, justus, meritus. N. 6. 6.

न्यास *m.* (r. मस् deponere praef. नि suff. म्र) 1) actio deponendi, exuendi. SA. 2. 23. 2) depositum. BR. 1. 29. UP. 70.

प

प *Adj.* in fine comp. (r. पा s. म्र) 1) bibens. IN. 2. 6. 2) regens, e. c. नृप, अधिप.

पंश्, पंस् 10. p. (scribitur पश्, पस्, gr. 110^a.) destruere, perdere.

पक्ष् 1. et 10. p. (पक्षिहे) amplexi, capere, accipere. (Huc trahi posset goth. *faha capio*, nostrum *fange*.)

पक्ष् *m.* 1) latus. BH. 14. 25. 2) *etiam neut.* ala. RAGH. 12. 102. 3) dimidia pars mensis. HIT. 23. 14. 4) *in compos. cum vocibus, quae comam significant*, copia, multitudo. 5) amicus, assecla. UR. 10. 17. (V. पक्षिन् et cf. lith. *pauksz-tis* avis; goth. *fug-ls* id.; nostrum *Vogel*; fortasse lat. *passer* e *paxer*.)

पक्षिन् *m.* (alas habens, a praec. s. इन्) avis. N. 1. 19. (V. पक्ष.)

पक्षमन् *n.* (ut videtur, a r. पक्ष् s. मन्) 1) pilus. DR. 5. 6. 2) cilium. N. 11. 33. 3) floris fibra.

पक्ष् *m. n.* (r. पक्ष् s. म्र) 1) lutum. 2) pulvis. RITU-S. 1. 6. (Goth. *fani lutum*.)

पक्ष्ण *m.* (in luto natus, तत्र. e praec. et इ) nymphaea, lotus.

पक्षिता *f.* (r. पक्ष् s. ति) linea, series, turba. A. 7. 23.

1. पक्ष् 1. p. A. coquere. BH. 15. 14.: पक्षाम् अवृज् च-तुर्विधम्; MAH. 3. 13234.: शाकम् पक्षते; 3. 10501.: स नर्के पक्ष्यमानः. — Pass. maturescere. RAGH. 11. 50.: सुकृतां हि पक्ष्यते कल्पद्रुमफलधमि काङ्गितम्. Caus. coquendum curare. MAH. 3. 104.: आत्मने पाचयेन् ना त्रम्. (Gr. ΠΕΠ pro ΠΕΚ mutatā gutt. in lab., πέσσω, πεπτός, ὀπτάω, ὀπτάω, abjectā initiali,